Dosarul nr. 2-26006180-05-2rc-26022026

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Judecător: Cristina Salagor

CURTEA DE APEL SUD, SEDIUL CAHUL

D E C I Z I E
În numele Legii

16 aprilie 2026 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediulCahul
având în componența sa
Președintelui completului de judecată **Evgheni BANCOV**
Judecătorilor **Andrei SCRIPCENCO și Inga GORLENCO**

judecând în lipsa părților, recursul declarat de către administratorul S.C. „Mardivitana-Dulgheru" S.R.L., Dulgheru Dumitru, împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 22 ianuarie 2026 pronunțată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „Mardivitana-Dulgheru" S.R.L. către S.C. „Imo Post" S.R.L. cu privire la recuperarea datoriei, penalității și cheltuielilor judiciare,

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

La data de 21 ianuarie 2026 S.C. „Mardivitana-Dulgheru" S.R.L. prin intermediul reprezentantului avocatul Josu Gheorghe, a depus la Judecătoria Cahul, sediul Cantemir cererea de chemare în judecată către S.C. „Imo Post" S.R.L., prin care a solicitat:

încasarea din contul S.C. „Imo Post" S.R.L., sumei datoriei de 985 855,84 lei, penalității în sumă de 718 062 lei și cheltuielilor de judecată;

în scopul asigurării acțiunii, aplicarea sechestrului pe contul de decontare a pârâtului în limita sumei datoriei de 985 855,84 lei, penalității 718 062 lei și sumei de 815 028 deoarece va fi imposibilă executarea hotărârii.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, S.C. „Mardivitana-Dulgheru" S.R.L. a vândut mărfuri în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 28 din 02 iunie 2025 către S.C. „Imo Post" S.R.L., fapt confirmat prin mai multe facturi fiscale, după cum urmează:

factura fiscală nr. EAY 000441513 din 13 iunie 2025.

factura fiscală nr. EAY 000441344 din 13 iunie 2025, bunurile au fost livrate la suma de 108 247 lei.

factura fiscală nr. EAY 000496594 din 17 iunie 2025 au fost livrate bunurile la suma de 103 200 lei.

factura fiscală nr. EAZ 000008481 din 03 iulie 2025 au fost livrate bunurile la suma de 163423,84 lei.

factura fiscală nr. EAZ 000229728 din 11 iulie 2025 au fost livrate bunurile la suma de 298 173 lei.

factura fiscală nr. EAZ 000801902 din 01 august 2025 au fost livrate bunurile la suma de 239 474 lei.

factură fiscală nr. EBA 000054510 din 11 august 2025 au fost livrate bunurile la suma de 28 810 lei, în total fiind livrate bunuri la suma de 985 855,84 lei.

Faptul livrării mărfii, conform facturilor enumerate, este confirmat și prin actul de verificare întocmit și semnat de S.C. „Imo Post" S.R.L. din 26 decembrie 2025.

Susține că, conform prevederilor pct. 4.3 din contract de vânzare-cumpărare, S.R.L. „Imo Post" s-a obligat să achite suma conform facturilor emise în termen de 30 de zile, din ziua livrării mărfii, însă până la moment datoria nu a fost achitată. La nenumărate adresări a S.C. „Mardivitana-Dulgheru" S.R.L. către S.C. „Imo Post" S.R.L. privind achitarea datoriei, pârâtul asigura că datoria va fi achitată, însă până în prezent nu a achitat datoria.

Susține că, chiar dacă nu era prevăzut în contract termen de 30 de zile, conform prevederilor art. 862 alin. (3) lit. a) Cod civil, în cazul în care termenul de executare a obligației pecuniare rezultate dintr-un contract prevăzut la alin. (1) sau (2) nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, obligația pecuniară trebuie să fie executată în termen de 30 de zile de la data primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată.

Din cauza neachitării în timp a datoriei de către pârât, S.C. „Mardivitana-Dulgheru" S.R.L. a fost în imposibilitate de a achita datoriile față de bugetul de stat, furnizorii și astfel consideră că, au fost prejudiciați și sunt prejudiciați în continuare, deoarece pârâtul se folosește de sursele financiare a reclamantului, fără achitarea dobânzilor. Din aceste considerente, au fost nevoiți să calculeze penalitatea conform pct. 6.1 din contractul de vânzare-cumpărare în suma totală de 718 062 lei.

Invocă că, la data de 31 decembrie 2025, a expediat în adresa pârâtului prin poștă, iar la data de 06 ianuarie 2026 prin poșta electronică o notificare de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, solicitând achitarea datoriei și penalității în termen de 5 zile în caz contrar rezervând dreptul de a înainta acțiunea în instanța de judecată.

Consideră că, notificarea intenționat nu a fost recepționată de către pârât, fiind restituită cu inscripția că pârâtul nu este cunoscut, iar datoria în continuare nu a fost achitată, motive care au determinat pe reclamant să se adreseze în instanța de judecată.

Încheierea instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 22 ianuarie 2026, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „Mardivitana-Dulgheru" S.R.L. către S.C. „Imo Post" S.R.L. cu privire la recuperarea datoriei, penalității și cheltuielilor judiciare.

Recursul împotriva încheierii judecătorești.

Legalitatea încheierii instanței de fond este contestată cu recurs la 11 februarie 2026 de către administratorul S.C. „Mardivitana-Dulgheru" S.R.L., Dulgheru Dumitru, în care solicită casarea Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 22 ianuarie 2026, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „Mardivitana-

Dulgheru” S.R.L. către S.C. „Imo Post” S.R.L. cu privire la recuperarea datoriei în mărime de 985 855,84 lei, penalității și cheltuielilor judiciare.

În motivarea recursului a indicat că, motiv de respingere a cerinței de asigurare a acțiunii, instanța de fond a considerat că, reprezentantul reclamantului a înaintat cerința de aplicare a sechestrului pe contul de decontare a S.C. „Imo Post” S.R.L. fără argumentarea și justificarea poziției sale, precum că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărârii judecătorești.

Însă consideră că, suma datoriei în cauză este considerabilă și în viitor, ar exista posibilitatea neexecutării unei eventualei hotărârii judecătorești. Or, pârâtul nu a achitat nici un leu din datoria existență, necătând că au trecut mai multe luni de la survenirea obligației de achitare, precum și a refuzat să soluționeze litigiul pe cale amiabilă.

Invocă că, toate aceste momente au fost invocate în cererea de chemare în judecată și nu este necesar să fie repetate în cererea privind asigurarea acțiunii. Mai mult ca atât, reieșind din informațiile de pe Portalul Național al instanțelor de judecată, pe rol la Judecătoria Cahul se află 5 cauze de încasare a datoriei de la pârât.

Din aceste considerente consideră că, judecătorul urma să constate necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, din cele expuse rezultă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, deoarece din cauza de proastă administrare a societății pârâte precum și din motivul de rea-credință ale pârâtului, pot fi create obstacole în executarea unei eventuale hotărârii judeătorești.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. art. 174, 177m 423-427 din Cod de procedură civilă.

Termenul de depunere a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Analizând lucrările dosarului, se atestă că Încheierea a fost emisă de judecător pe data de 22 ianuarie 2026, însă la materialele dosarului nu se regăsesc date de recepționare a încheierii de către părți.

Recursul a fost înregistrat de administratorul S.C. „Mardivitana-Dulgheru” S.R.L., Dulgheru Dumitru pe data de 11 februarie 2026, și în circumstanțele constatate se atestă că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

La data de 02 aprilie 2026, avocatul Ion Grecu, în interesele S.C. „Mardivitana-Dulgheru” S.R.L. a depus cerere de completarea recursului pe marginea Încheierii din data de 22 ianuarie 2026, prin care a solicitat admiterea recursului și casarea actului de dispoziție.

Procedura în fața instanței de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 423 alin.(1) din Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*

Potrivit prevederilor art. 426 alin.(3) din Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.*

Iar potrivit art. 181 alin. (1) Cod de procedură civilă *Încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii poate fi atacată cu recurs.*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit nu a fost depus referință, și nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia încheierii atacate pe baza materialului din dosar.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererea de recurs și cu înscrisurile administrate la cauza civilă, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat și urmează să fie respins, cu menținerea încheierii primei instanțe, din următoarele considerente.

În acord cu prevederile art. 427 lit. a) din Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul și să mențină încheierea.*

Potrivit art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.*

Art.10 alin.(1) Cod civil stipulează că, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.* Potrivit alineatului (2) al aceluiași articol, *neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.*

În conformitate cu art.11 Cod civil (1) *buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.*

Articolul 12 Cod civil statuează că, *caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luînd în considerare natura şi scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum şi uzanțele şi practicile pertinente.*

Conform art.13 Cod civil, (1) *niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). (2) În cazul abuzului de drept, instanţa de judecată, ţinînd cont de natura şi consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive. (3) Dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.*

Iar în conformitate cu dispozițiile art.14 Cod civil, (1) *nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea credință pe care tot ea a săvârşit-o sau la care a participat. (2) Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.*

Prevederile art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.*

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, *judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acțiunii.*

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează prevederile art.177 alin.(1) CPC, care reglementează expres că, *cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.*

În astfel de circumstanțe, pornind de la normele legale, care reglementează asigurarea acțiunii, se constată că, această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri, astfel încât instanța de judecată urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc.

De asemenea la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii. Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum și în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Din materialele dosarului rezultă cert că, S.C. „Mardivitana-Dulgheru” S.R.L. s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către S.R.L. „Imo Post” prin care a solicitat încasarea de la S.C. „Imo Post” S.R.L. sumei datoriei de 985 855,84 lei, penalității în sumă de 718 062 lei și cheltuielilor de judecată.

Totodată a solicitat în scopul asigurării acțiunii, aplicarea pe contul de decontare a pârâtului sechestrului în limita sumei datoriei de 985 855,84 lei, penalității în sumă de 718 062 lei și sumei de 715 028 lei, invocând imposibilitatea executării unei eventualei hotărâri.

La caz, raportând prevederile normelor legale citate supra la circumstanțele speței, Completul de judecată conchide ca întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a cererii reclamantului privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Completul de judecată consideră că, invocând necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii recurentul S.C. „Mardivitana-Dulgheru” S.R.L. nu a indicat motivul și nu a prezentat

probe cu privire la circumstanțe, precum că neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar crea imposibilitatea executării unei eventuale hotărârii judecătorești.

Completul de judecată invocă că, potrivit art. 118 alin. (1) din Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

În această ordine de idei, Completul de judecată constată că, reprezentantul recurentului S.C. „Mardivitana-Dulgheru" S.R.L., avocatul Josu Gheorghe nu a indicat careva motive, din care are rezulta existența posibilității neexecutării unei hotărâri judecătorești favorabile pentru recurent. Completul de judecată constată că, în argumentarea poziției de necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, reprezentantul recurentului nu a invocat argumente precum că, există riscul înstrăinării bunurilor de către S.C. „Imo Post" S.R.L., sau ascunderii acestora, și respectiv din acest motiv va fi imposibilă executarea unei eventuale hotărârii judecătorești favorabile recurentului. Completul de judecată invocă că, simplu fapt de neachitare a datoriei nu constituie în mod automat temei pentru aplicarea sechestrului asupra bunurilor intimatului S.C. „Imo Post" S.R.L., ci urmează să fie invocată probabilitatea reală de neexecutare a hotărârii judecătorești în caz de neaplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

Astfel, ținând cont de instituția măsurilor asiguratorii într-un proces civil, luând în considerație scopurile pentru care acesta se aplică, Completul de judecată conchide drept una justă concluzia primei instanțe de respingere a cererii reclamantului privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii. Or, Colegiul civil notează că, măsurile de asigurare a acțiunii impun limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei fizice sau juridice și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază o simplă solicitare, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative, în accepțiunea stipulărilor art.118 Cod de procedură civilă.

Corespunzător, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanței i se aduc probe care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziție judecătoresc. Or, la caz, recurentul nu a demonstrat existența unui pericol real și iminent că, executarea hotărârii ar putea fi împiedicată ori că, drepturile sale ar putea fi prejudiciate în lipsa aplicării măsurilor asiguratorii.

Argumentul invocat în recursul declarat, precum că, pe rol la Judecătoria Cahul se află alte 5 cauze civile cu participarea S.C. „Imo Post" S.R.L. în calitate de pârât cu privire la încasarea datoriei, nu reprezintă, în sine, o motivare în aplicarea măsurii de asigurare în prezenta cauză, or, măsura de asigurare se aplică într-o cauză concretă, fiind imperios necesar să fie aduse argumente plauzibile și convingătoare că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ca crea imposibilitatea executării unei eventuale hotărârii judecătorești.

Așadar, anume reclamantului îi aparține obligația de a motiva și a indica existența sau iminența riscurilor, ce pot să survină prin neaplicarea măsurilor de asigurare solicitate, la etapa de depunere a acestei cereri. Completul de judecată notează că, deși în cererea de recurs inițială cît și în cererea de completare a recursului, depună ulterior de avocatul Ion Grecu sunt aduse mai argumente suplimentare privind asigurarea acțiunii, este de notat că, prin recurs se verifică legalitatea Încheierii din data de 22 ianuarie 2026, adoptată în baza argumentelor și probelor aduse prin cererea de asigurare, la etapa inițială. Faptul că prin cererile de recurs se completează motivarea privind necesitatea asigurării acțiunii, nu este temei de casare a actului de dispoziție, deoarece obligația părții este de a-și argumenta temeinicia cererii la etapa de examinare în instanța de fond.

Mai mult, în cazul în care nu se motivează solicitarea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, ori, nu se indică circumstanțele și faptele, ce ar permite să se creadă, dincolo de orice

dubii rezonabile, că se va cauza un prejudiciu considerabil, iminent şi irecuperabil, asemenea măsură asiguratorie, în viziunea instanței de recurs, nu poate fi acceptată şi admisă. Așadar, la baza soluţiei de aplicare a măsurilor de asigurare nu poate fi pusă în mod exclusiv doar solicitarea în acest sens, dat fiind faptul că, astfel nu se poate confirma existenţa suspiciunilor de neexecutare ulterioară a hotărârii judecătoreşti.

Totodată, Completul de judecată subliniază că, măsurile de asigurare a acțiunii solicitate de către recurent ar afecta echilibrul dintre părți și ar produce consecințe disproporționate asupra activității societății, încălcând principiul proporționalității, or, intervenția instanței de judecată în activitatea economică a unei societăți pe acțiuni poate avea loc doar în cazuri limitate și în strictă corespundere cu norma de drept, atunci când este evidentă intenția de sustragere de la obligații patrimoniale, ceea ce nu este demonstrat în speță.

Subsecvent, reținând obligația instanței de a asigura preeminența dreptului în sensul definit de Constituție și practica judiciară, dat fiind că, încheierea primei instanțe este întemeiată, iar argumentele recurentului sunt nejustificate din punct de vedere al atingerii scopului aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată în speță.

Călăuzindu-se de prevederile art. 427 lit. a), art. 428 din Cod de procedură civilă, Completul de judecată, -

D E C I D E :

Se respinge, recursul declarat de administratorul S.C. „Mardivitana-Dulgheru” S.R.L. Dulgheru Dumitru.

Se menține, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 22 ianuarie 2026 pronunțată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de S.C. „Mardivitana-Dulgheru” S.R.L. către S.C. „Imo Post” S.R.L. cu privire la recuperarea datoriei, penalității și cheltuielilor judiciare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată **Evgheni BANCOV**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Inga GORLENCO